

[Lasse Budtz]

hvad jeg sagde i talen, som jo kan fås på tryk i hvert fald i socialdemokratiets sekretariat, senere ved henvendelse til embedsmænd rundt omkring – og jeg anbefaler, at man gør sig den ulejlighed – så ville man have husket, at jeg i min motiverede dagsorden sagde, at folketinget bekræfter sin positive holdning til oprettelsen af en atomvåbenfri zone i Norden.

Socialdemokratiet bekræfter altså ganske klart den politik, socialdemokratiet hele tiden har stået for, og det sagde jeg også i talen og gjorde meget omhyggeligt rede for. Det andet er ganske enkelt pjat, det er noget oratorisk partipolitisk pjat, som ikke har nogen steder hjemme.

Hvis man læser vores nye forslag i folketinget, som gerne skulle føre til en motiveret dagsorden af større omfang, vil man også forstå, hvad det er vi har planer om, og man vil oven i købet kunne forstå det, hvis man læser det, jeg sagde om netop dette emne i talen, nemlig at vi gerne vil se disse ting i sammenhæng og gerne vil udtale os om disse ting i sammenhæng.

Det er fortsat socialdemokratiets opfattelse, at vi under alle omstændigheder skal forsøge at undgå, at der placeres atomvåben i Danmark og på dansk jord – under alle omstændigheder. Så må det vist været sivet ind.

For at undgå dette mener vi, det er bedst at arbejde for etablering af en atomvåbenfri zone; også dette har jeg sagt under i hvert fald to tidligere debatter. Heri er der intet nyt, det er derfor, dagsordenen er formuleret således.

Når hr. Ole Bernt Henriksen spørger mig, hvordan alt dette skal opfattes, vil jeg sige: det skal opfattes nøjagtig, som det blev opfattet i de tidligere debatter. Der er ingen forskel på socialdemokratiets sikkerhedspolitik i dag og ved den sidste sikkerhedspolitiske debat, og det bliver der ikke ved den kommende. Det, vi vil arbejde for, er at forsøge at være med til at hindre atomvåben i Danmark, men også andre steder, hvis det kunne føre til det, bl.a. inspirere til en udvikling i Europa. Til fru Mette Madsen vil jeg sige, at en nordisk zone kan sætte noget i gang, kan fremkalde udviklinger, det er også et politisk redskab at lave kernevåbenfri zoner, det er en tillidskabende foranstaltning af meget stort omfang, det er et middel til international klimaforbedring, og under alle om-

stændigheder vil etableringen af kernevåbenfri zoner i Europa reducere antallet af kernevåben, og det er jo en af mulighederne for at formindske krigen på dette område.

Ved at lave en nordisk kernevåbenfri zone kunne man måske forhindre, at den første bølge af en kernevåbenkrig rammer Norden; det var dog nok værd at prøve, thi i mellemtiden efter den første bølge – hvis der overhovedet er noget at forhandle om efter en sådan bølge – vil der formentlig blive taget forhandlingsinitiativer. Det siger mange scenarier, som jeg er sikker på fru Mette Madsen også har studeret med største omhu.

Der er altså ingen tvivl hos socialdemokratiet, og jeg vil gerne i den forbindelse sige, at spørgsmålet om NPG ikke er noget særlig vigtigt spørgsmål for socialdemokratiet. Så længe vi har den nuværende ordning, er det nok det klogeste, at vi bliver siddende, men det er ingenlunde altafgørende for socialdemokratiet, for det er da helt logisk, som jeg også sagde i mit første indlæg, at laver vi en atomvåbenfri zone i Norden, har vi ikke længere NATOs atomstrategi for det nordiske område. Det turde være indlysende, og hvis vi ikke har det, skal vi selvfølgelig heller ikke sidde i NPG.

Må jeg til sidst blot sige, at jeg ærlig talt heller ikke forstår et ord af, hvad hr. Nør Christensen sagde – på det punkt har hr. Pelle Voigt i sin utrolige iver trods alt ret – for det er jo ikke det, forsvarsministeren sagde. Så lad os få det at vide, lad os få det opklaret.

Til fru Inger Stilling Pedersen blot én ting: jeg må minde om, at et fremtrædende medlem af kristeligt folkeparti deltager meget aktivt i arbejdet for undersøgelse af, hvordan vi laver en nordisk atomvåbenfri zone. Han er meget velkommen, og han er meget energisk.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg ved ikke rigtig, hvad hr. Lasse Budtz vil opnå med den dér lidt infantile fornærmethed, synes jeg egentlig, som han lægger for dagen, når han bliver stillet over for et relevant spørgsmål, nemlig hvordan socialdemokratiet forholder sig til dette, at folketinget, ikke bare socialdemokratiet, ikke bare hr. Lasse Budtz i sin ordførertale, men at folke-